

INGEZONDEN

Bilthoven, 28 Juni 1928.

*Aan den Voorzitter der Nederlandsche Maatschappij
tot bevordering der Tandheelkunde.*

Hooggeachte Collega Bakker,

Vergun mij langs dezen weg mij met enkele vragen tot U te richten, die de pas gehouden jaarvergadering onzer Maatschappij bij mij deed opkomen.

Zoudt U willen mededeelen, welke bezwaren er te duchten zijn, indien het aan de voorkeur der leden persoonlijk overgelaten werd te bepalen tot welke afdeling der Maatschappij men wenscht te behoren? Is het niet juist een blijk van goeden wil tot medeleven zoo een lid *verzoekt* lid te mogen worden in een andere afdeling, dan die waarin hij praktijk uitoefent? Moet dit hem geweigerd worden alleen om hem, indien hij zich komt te misgaan, gemakkelijker tot de orde te kunnen roepen? Dit zou toch alleen redelijk zijn, indien de beroepsethica in de eene afdeling anders was, dan in de andere.

Voorzien trouwens onze nieuwe statuten met art. 25 niet in de mogelijkheid van een controvers, die het territoir van twee afdelingen zou beslaan?

Bovendien, is de kans zich tegen de Tandheelkunde te komen misgaan niet beduidend grooter, voor wie „zitdagen” gaat houden buiten zijn woonplaats? Valt zoo'n zitdag nooit in een andere afdeling dan die der woonplaats?

Waartoe dient eigenlijk een *geografische* indeeling hier?

Men argumenteert wel, dat de Maatschappij geen gezelligheidsvereniging is, maar wat bedoelt men hiermee? Zelfs bij een „fuijclub” pleegt men toch te doen wat men kan om den leden het bijwonen der bijeenkomsten en het deelnemen aan de „werkzaamheden” mogelijk te maken. Niet alleen bij mij, maar bij meerderen, — bij meerdere

gelegenheden ook — is de vraag gerezen, waarop ik gaarne Uw antwoord zou vernemen; nml. wat is onze Maatschappij dan eigenlijk wél?

Enmaal per jaar komt zij bijeen in een inderdaad zeer gezellige jaarvergadering, waar van een rustig wegen van argument tegen argument vrijwel geen sprake zijn kan; waar het beginuur pleegt te vallen op een tijd, dat er van zaken doen gewoonlijk niet veel meer terecht komt; waar de nachtrust dermate bekort wordt, dat de volgende dag onbruikbaar is voor practischen arbeid.

In de afdelingen moet toch zeker de kracht eener vakvereeniging liggen. Daar moet gewerkt, gewikt en gewogen worden. De jaarvergadering, de schoone eenheid der afdelingen, brengt dan de uitwisseling der resultaten, waarop dan het hoofdbestuur, de vertegenwoordigende en uitvoerende macht, voortbouwt.

Dreigt, — dit is mijn laatste vraag — onze Maatschappij van dien goeden weg niet af te dwalen?

De gepubliceerde afdelingsverslagen toonen over het algemeen al heel weinig werkzaamheid in de afdelingen. Het Hoofdbestuur daarentegen is meer dan overladen. Zóó overladen, dat het, naar Uw eigen welsprekend woord — zijn standpunt inzake tandheelkundige volksvoorziening (hoofdmotief voor het oprichten onzer Maatschappij!) nog niet heeft kunnen bepalen. Dat moet leiden tot... laten we zeggen: inconsequenties, waarvan ik er hier om der wille van de goede zaak wel een mag noemen.

Amsterdam heeft „een goed doorwrocht rapport over de tandheelkundige verzorging der ziekenfondsleden. Op de basis van dit rapport zal de commissie plannen beramen... enz.” Zie T. v. T. 1928 pag. 425.

In het begin van dit jaar heeft ons Hoofdbestuur aan de regeering een request gezonden, in de toelichting waarvan o.a. geschreven staat, dat men hier zoowel als in het buitenland de beste oplossing voor de tandheelkundige volksverzorging gevonden heeft in het ziekenfondswezen.

Toch heeft het Hoofdbestuur zijn standpunt nog niet bepaald. En uit het stilzwijgen na het voorlezen van het jaarverslag namens het H.B. hebt U zeer terecht de conclusie getrokken (vergis ik mij, dat het klonk als een verzuchting?), dat dus de vergadering zich met het beleid van het H.B. kon vereenigen.

Voor het Hoofdbestuur weinig steun-gevend!

U weet, dat mijn schrijven niet voortkomt uit lust tot verwijt of critiek. Kwam ik toch door het stellen dezer vragen mij te misgaan, spaart U mij dan niet. Uw antwoord, langs dezen zelfden weg, (den veiligsten om ongemerkt en zonder aanstoot te geven een meening te uiten) zal aan een belangstellend nageslacht althans toonen, dat er ook in onzen tijd nog andere pogingen zijn gedaan tot bevordering der tandheelkunde, dan het houden van een jaarvergadering zonder tandheelkunde en het verzenden van een request, zonder standpunt.

Het zal U goed doen, na onze jaarvergadering een drietal weken over tandheelkunde te mogen gaan spreken . . . in Oslo. De beste wenschen der Maatschappij tot bevordering der Nederlandsche Tandheelkunde vergezellen U!

Bij voorbaat U dankzeggend voor Uw met belangstelling tegemoetgezien antwoord, gaarne, met collegiale groeten, Uw dw.,

W. L. VAN ANDEL.

BERICHTEN EN VARIA

De *Gouvernementstandartsenschool* in Soerabaya is 4 Juli j.l. geopend. Directeur is Dr. med. M. Schöppe.

Bevorderd tot tandarts: J. B. Oltmans; N. W. Brouwer; Mej. A. de Geus; Mej. R. H. W. H. Visser; P. N. Bakker; M. Kingma; D. W. J. van de Wal; E. Idsinga; J. Ackema; G. van Ketel; Ph. Regensburg; J. Schaap.

Praktijk hervat te Apeldoorn: H. Landheer, tandarts, Boschweg 14.

Verhuisd: J. Sanders Ez., tandarts, naar v. Eeghenstr. 115, Amsterdam.